

levevis iøvrigt kan karakteriseres som uordnet.

Et mindretal (4) i straffelovskommissionen foreslog følgende tilføjelse: „Tvangsarbejde med angivelse af længstetid eller på ubestemt tid kan bringes i anvendelse...“; begrundelsen herfor var mindretallets forslag om, at tvangsarbejde undtagelsesvis skal kunne idømmes på bestemt tid, en regel, som ifølge mindretallet fortrinsvis vil finde anvendelse i tilfælde, hvor betingelserne i § 102 ikke er opfyldt, jfr. bemærkningerne pag. 36.

Til § 103.

Tvangsarbejde har efter hidtidig praksis været iværksat, således at domfældte udførte arbejde for en under det offentlige hørende institution. Der er som regel blevet beregnet normal løn for arbejdet, idet dog kun mindre beløb er blevet udbetalt domfældte, medens resten er blevet anvendt til dækning af bøde eller erstatning.

Der er forekommet tilfælde, hvor en vis del af arbejdsvederlaget er blevet benyttet til underhold af domfældtes kone og børn. Man har fundet en sådan ordning, som ikke hidtil konsekvent har været gennemført, særdeles heldig, idet man bl. a. herigennem forhindrer, at de pågældende henvises til at søge fattighjælp.

Ved skønnet over, hvor meget af vederlaget for tvangsarbejde der skal gå til afdrag på bøde eller erstatning, må det påses, at domfældtes familie ikke kommer til at lide nød. Afdrag bør ikke ubetinget gå forud for familiens underholdskrav, men begge hensyn skal så vidt muligt tilgodeses samtidig.

Hvor domfældte ikke har hjem på det sted, hvor tvangsarbejdet skal udføres, må han i overensstemmelse med hidtidig praksis indlogeres hos en egnet og villig person, som modtager en vis godtgørelse for at have ham i pension, og som kan føre tilsyn med ham.

Kapitel 29.

Til § 104.

Foranstaltningen har en vis parallel i den danske straffelovs bestemmelser om ungdomsfængsel, men afviger væsentligt fra disse regler ved ikke at fastsætte nogen aldersgrænse for de personer, overfor hvem den kan finde anvendelse. Det kræves ej heller som efter dansk ret, at den begåede

forbrydelse må anses som udslag af forbryderske tilbøjeligheder eller af hang til lediggang eller til at søge slet selskab, men at der efter en bedømmelse såvel af den begåede lovovertrædelse som af gerningsmandens personlighed er tale om et forhold af alvorligere karakter, jfr. forslaget § 87, samt at retten finder det formålstjenligt at anvende varige, opdragende og uddannende foranstaltninger.

Tvangsuddannelse har efter hidtidig grønlandsk ret fortrinsvis været anvendt overfor yngre personer, som man har sendt til opdragelse og oplæring hos en dygtig og pålidelig person.

Til § 105.

Der er i første række tænkt på, at domfældte skal uddannes til et produktivt grønlandsk erhverv, men anden uddannelse, der stemmer med domfældtes evner, kan også komme i betragtning, f. eks. uddannelse på radioskole eller i kontorlag.

Kapitel 30.

Til § 106.

I tilfælde, hvor retten skønner, at sygebehandling vil være af en særlig indgribende karakter, bør det påses, om betingelserne i § 87 er tilstede. Kun når dette er tilfældet, vil der være mulighed for i medfør af § 106 at dømme til anbringelse på anstalt, hospital eller i forvaring.

Psykisk abnormitet omfatter sindssygdom, åndssvaghed, psykopati og svære neuroser. I fællesregulativ af 1. oktober 1915 for statens sindssygehospitaler § 4, er der hjemmel til at modtage sindssyge, under grønlandsk ret stående personer til hospitalsbehandling i Danmark, en ordning som i flere tilfælde har været benyttet.

I forbindelse med spørgsmålet om behandlingen af seksuelt åbnorme har det i straffelovskommissionen været overvejet, om kastration burde kunne anvendes som kriminel foranstaltning. Resultatet af disse overvejelser er, at kastration ikke bør kunne anvendes som tvangsforanstaltning. I Danmark er tvangskastration trods lovhjemlet aldrig kommet til anvendelse, og der er mellem sagkyndige almindelig enighed om, at denne bestemmelse ved en eventuel revision af lov af 11. maj 1935 om adgang til sterilisation og kastration bør udgå.

Kastration bør imidlertid kunne finde